

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ DAİRE

KARAR

Başvuru no: 17993/09

Ganimet Taşkın v. Türkiye

4 Ekim 2011

Bu karar nihaidir; ancak şekli bazı değişikliklere tabi olabilir.

Ganimet Taşkın– Türkiye davasında,

Başkan

Dragoljub Popović,

Yargıçlar

András Sajó,

Paulo Pinto de Albuquerque,

ve *Daire yazı işleri müdür yardımcısı* Françoise Elens-Passos'un katılımıyla oluşturulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Dairesi), 13 Eylül 2011 tarihinde gerçekleştirdiği gizli müzakereler sonrasında aynı tarihte kabul edilen aşağıdaki kararı vermiştir:

USUL

1. Dava, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ("Sözleşme") 34. maddesine istinaden Türk vatandaşı Bayan Ganimet Taşkın ("başvuran") tarafından Türkiye Cumhuriyeti aleyhine 11 Mart 2009 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne ("AİHM" ve "Mahkeme") yapılan başvurudan (no. 17993/09) ibarettir.

2. Başvuran, İzmir'de görev yapan avukat Bay A.A. Söyler tarafından temsil edilmiştir. Türk Hükümeti ("Hükümet"), kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

3. İkinci Daire Başkanı, 2 Kasım 2010 tarihinde, başvuruyu Hükümet'e iletmeye karar vermiştir.

OLAY VE OLGULAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

4. Başvuran, 1950 yılında doğmuştur ve İzmir'de yaşamaktadır.

5. Başvuranın eşi, 2001 yılında araba kazasında yaşamını yitirmiştir. Ardından, başvuran 20 Temmuz 2001 tarihinde, kazaya neden olan kişilerden tazminat talep etmek için İzmir Asliye Hukuk Mahkemesi'nde dava açmıştır.

6. İzmir Asliye Hukuk Mahkemesi 18 Haziran 2007 tarihinde başvuran lehine karar vermiştir.

7. 28 Mayıs 2008 tarihinde Yargıtay ilk derece mahkemesinin kararını onamış ve 9 Ekim 2008 tarihinde davalı tarafın karar düzeltme talebini reddetmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

I. SÖZLEŞME’NİN 6. MADDESİNİN 1. PARAGRAFİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

8. Başvuran, yargılama işlemlerinin uzunluğunun Sözleşme’nin 6. maddesinin 1. paragrafında yer alan “makul süre” şartına uygun olmamasından şikayetçi olmuştur. Sözleşme’nin ilgili maddesi şunu öngörmektedir:

“ Herkes davasının, medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili uyuşmazlıklar konusunda karar verecek olan, mahkeme tarafından makul bir süre içinde görülmesini isteme hakkına sahiptir.”

9. Hükümet, bu iddiaya itiraz etmiştir. Davanın karmaşıklığı, delil toplamadaki zorluklar ve tebliğ süreci göz önünde alındığında ihtilaf konusu yargılama sürecinin, aşırı uzun olarak değerlendirilemeyeceğini ileri sürmüştür. Hükümet, bu nedenle, yargılama sürecinde Devlete atfedilebilir bir gecikme olmadığı sonucuna varmıştır.

10. Dikkate alınacak süre 20 Temmuz 2001 tarihinde başlamış ve 9 Ekim 2008 tarihinde sona ermiştir. Bu nedenle, yargılama, iki aşamalı yargı önünde yedi yıl iki ay sürmüştür.

11. Mahkeme, Sözleşme’nin 35. maddesinin 3. paragrafının (a) bendi uyarınca başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olmadığını belirtir. Başvurunun başka hiçbir gerekçeyle de kabul edilemez olmadığını kaydeder. Bu nedenle başvuru, kabul edilebilir olarak beyan edilmelidir.

12. Mahkeme, sıklıkla, mevcut davadakine benzer konular içeren başvurularda Sözleşme’nin 6. maddesinin 1. paragrafının ihlal edildiğini tespit etmiştir (bakınız *Frydlender v. Fransa* [BD], no. 30979/96, §§ 42-46, AİHM 2000-VII, ve *Daneshpayeh v. Türkiye*, no. 21086/04, §§ 26-29, 16 Temmuz 2009).

13. Davaya ilişkin kendisine iletilen bütün belgeleri inceleyen Mahkeme; Hükümet’in, Mahkeme’yi mevcut davada, önceki davalardan farklı bir sonuca ulaşmaya ikna edebilecek herhangi bir olay ya da görüş ileri sürmediği kanısındadır. Mahkeme, konu hakkındaki yerleşik içtihadını dikkate alarak, mevcut davada yargılama sürecinin aşırı uzun olduğu ve “makul süre” şartını karşılamadığı kanaatindedir.

Bu nedenle Sözleşme’nin 6. maddesinin 1. paragrafının ihlali söz konusudur.

II. SÖZLEŞME’NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

14. Sözleşme’nin 41. maddesi şunu öngörmektedir:

“Eğer Mahkeme bu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Taraf’ın iç hukuku bu ihlalin sonuçlarını ancak kısmen ortadan kaldırıabiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören taraf lehine adil bir tazmin verilmesine hükmeder.”

15. Başvuran, adil tazmin için bir talepte bulunmamıştır. Mahkeme, bu doğrultuda, başvuran lehine bu tür bir ödemeye hükmedilmesine gerek olmadığı kanaatindedir.

İŞBU GEREKÇELERLE MAHKEME OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun kabul edilebilir olduğunu *beyan eder*;
2. Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. paragrafının ihlal edildiğine *karar verir*.

İşbu karar, İngilizce dilinde tanzim edilmiş; Sözleşme'nin 77. maddenin 2. ve 3. paragrafları uyarınca, 4 Ekim 2011 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Françoise Elens-Passos

Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Dragoljub Popović

Başkan

*Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü İnsan Hakları Daire Başkanlığı tarafından Türkçeye tercüme edilmiş olup, gayri resmi tercümedir.